

Priče Džima Bentona iz osnovne škole „Skuša“

**Ne propustite naredni
dnevnik Džejmi Keli**

#2 MOJE PANTALONE SU UKLETE!

Stiže uskoro!

DRAGI ÉUTLJIVI DNEVNIČE,

PRAVIMO SE DA SE OVO
NIJE DOGODILO

OD DŽEJMI KELI

Preveo
Marko Mladenović

■ Laguna ■

Naslov originala

Jim Benton

DEAR DUMB DIARY, LET'S PRETEND THIS NEVER HAPPENED

Copyright © 2004 Jim Benton

All rights reserved.

Published by arrangement with Scholastic Inc., 557 Broadway,
New York, NY 10012, USA.

Translation Copyright © 2008 za srpsko izdanje, LAGUNA

*Za
sve one koji idu,
ili će ići,
ili su ikada bili,
u osnovnoj školi.*

Posebno hvala: Kregu Vokeru, Stivu Skotu,
Suzan Džefers Kejsel, Šenon Peni.

A naročito urednici Mariji Barbo koja se zaista
dobro snalazi u osnovnoj školi.

OVAJ DNEVNIK
JE VLASNIŠTVO

Dzejmi Keli

Škola: OSNOVNA ŠKOLA "SKUŠA"

Ormarić: 101

Najbolja
drugarica: IZABELA

Kućni ljubimac: SMRDA KOJI JE BRAKIRAC

Boja očiju: ZELENA

Boja kose: ~~SMEĐA~~ SMEČKASTO PLAVA
S MRKOŠĆU BRINETE

UPOZORENJE

NE ČITAJ DALJE

OVO NIJE
TVOJ DNEVNIK

Poslednja
osoba
koja je →
nastavila
da čita

JA ZNAM

Dragi Ko God Bio Ti Što Čitaš Moj Čutljivi
Dnevnik,

Jesi li siguran da bi trebalo da čitaš tuđi dnevnik? Možda sam ti rekla da smeš, pa je to onda u redu. Ali ako si Anđelina, NISAM ti to dozvolila, pa prekini.

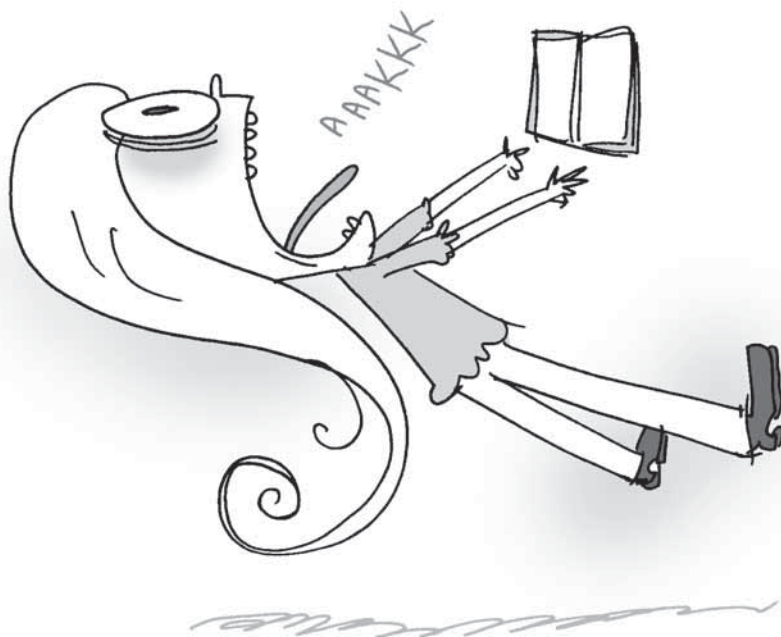
Ako si moji roditelji, onda **DA**, znam da mi je zabranjeno da ljude nazivam idiotima i budalama i glupsonima i tupsonima i krelcima i sve to, ali ovo je dnevnik, i u stvari ih nikako nisam „nazvala“. To sam **napi-sala**. A ako me zbog toga kaznite, onda ću znati da ste čitali moj dnevnik, što vam **ne** dozvoljavam da radite.

È sad, u skladu s pravom koje imam, obećavam da je sve u ovom dnevniku istinito ili, bar, istinito onoliko koliko ja mislim da treba da bude.

U potpisu,

Dzejmi Keli

PS: Anđelina, ako ovo čitaš ti, onda HA – HA!
Imam te! Jer ovo sam napisala otrovnim mastilom
na posebnoj otrovnoj hartiji, i bolje ti je da iz ovih
stopa požuriš i pozoveš Hitnu pomoć!

PSS: Hadsone, ako ovo čitaš ti, za taj otrov imam
protivotrov i do njega lako možeš da dođeš ako
prosto uputiš telefonski poziv mojoj kući. Ali ako se
jave moji roditelji, ne pominji ništa o ovom trova-
nju. Mislim da im se nikako ne bi svidelo što trujem
ljude.

Evo ih kako
osuduju trovanje

Ponedjeljak 02

Dragi Čutljivi Dnevniče,

Po podne sam bila napolju i igrala se sa svojim brakircem Smrdom, i radila ono kada se pretvaraš da bacaš loptu a onda je ne baciš a Smrda počne da trči za njom dok ne shvati da je zapravo uopšte nisi bacio. Obično to radim samo dva-tri puta ali pretpostavljam da sam danas mislila na nešto drugo, jer kada sam konačno shvatila da još nisam bacila loptu, to sam verovatno uradila oko sto četrdeset puta. Smrda je malo uzrikavio i zapenio i dugo nije hteo da se vrati u kuću.

Pitam se mogu li psi da se nadure.

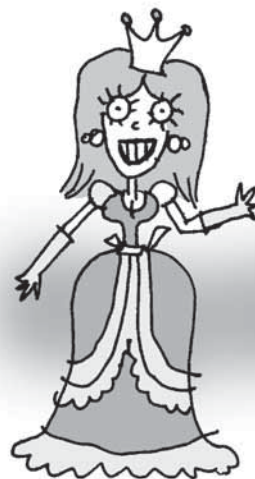

Utorak 03

Dragi Čutljivi Dnevniče,

Mislim da mi je danas veoma malo nedostajalo da **dobijem nadimak**, što je skoro najgore što u osnovnoj školi može da ti se desi. Na ručku sam jela breskvu a druga breskva mi je iz torbe ispala na pod, a Majk Pinseti, koji diše samo na usta, stajao je tamo i rekao: „Zdravo, Devojčice Breskvice.“

On je manje-više zvanični školski nadimkodavac, i ono što ti Pinseti prilepi, iako glupo, često se zadrži. (Ne veruješ mi, Dnevniče? Samo pitaj starog „Trtu Trtića“, koji je bio jedan od prvih Pinsetijevih nadimaka. Čak i ne znam kako mu je pravo ime. Niko ne zna. Trta Trtić ga zovu tako dugo da ga je čak i njegova mama jednom slučajno nazvala Trta kada ga je dovezla do škole. „Zdravo, Trto Trtiću“, rekla je. A onda kada je shvatila šta je učinila, pokušala je to da popravi rekavši: „Ponosimo se tobom.“)

Sekund pre nego
što dobiješ NADIMAK

Sekund nakon
što dobiješ NADIMAK

Da se vratim na svoju priču o breskvi. Izdajničku voćku sam podigla veoma brzo. Mislila sam da Pinsetija niko nije čuo, što nadimak maltene poništava. Ali onda je s leđa do mene dopro taj prekrasan muzikalan smeh koji zvuči kao kad neko golica bebu trljajući joj tibu štenetom. Kada sam se okrenula, videla sam nikog drugog do Anđelinu, koja je nadimak verovatno zlobno urezivala sebi u pamćenje.

Samo je pitanje vremena kada ću domaće zadatke morati da počnem da potpisujem s **DEVOJČICA BRESKVICA**.

Sreda 04

Dragi Čutljivi Dnevniče,

Danas mi se u hodniku obratio Hadson Rivers (osmi najslađi dečko u mom razredu). To na mene inače ne bi ostavilo nikakav utisak, pošto i dalje postoji mogućnost da će mi se jednog dana obratiti Slatki dečaci od jedan do sedam. Ali kada je Hadson danas rekao „Zdravo“, videla sam da je skroz zaljubljen u mene, i smatrala sam da imam obavezu da zbog njega budem neodoljiva.

I baš kad sam Hadsonu htela da odvratim nečim kul (Možda nečim **ZAISTA** kul. Sada nikada nećemo sa sigurnošću znati.), iza ugla se pojavila Anđelina sa svojih zilion slatkih stvarčica što joj vise iz ranca, i namerno delovala slatko **BAŠ PRED NJEGOVIM OČIMA**. Zbog takvog njenog škorpionskog ponašanja zaboravila sam šta sam htela da kažem, pa mi je iz usta izašao samo mlaz vazduha bez ikakvih reči. Ne kao da je to bilo važno, jer on je buljio u Anđelinu isto onako kao što je Smrda pre neki dan buljio u loptu.

Bilo je očigledno da mu sva ljubav prema meni štrca iz ušiju svuda po podu. Ako mi ne veruješ, pitaj Izabelu. Ona je stajala baš tu.

A ako to nije bilo dovoljno loše, slušaj ovo:

On kaže Anđelini: „Jao, osećam li to miris tvog sjaja za usne? Čoko-mint? Sjajan je.“